

at være til Stede, og det foresloges derfor at lade Loven gælde til Udgangen af Finansaaret 1914—15. — De af Udvalget i Overensstemmelse hermed stillede Ændringsforslag vedtoges alle enstemmigt, ligeledes selve Lovforslaget i dets ændrede Affattelse. — *Landstinget* vedtog ligeledes Lovforslaget enstemmigt og uforandret.

Ved Lovforslagets Fremsættelse omtalte Ministeren, at man paa forskellig Maade har søgt at imødegaa den for hele Samfundet farlige Tilstand, der følger af ekstraordinær Arbejdsløshed, og „det er endvidere klart“ — fortsatte Ministeren —, „at det offentlige har og vil have sin Opmærksomhed henvendt paa overalt, hvor det er muligt, at *holde sine Arbejder i Gang* indenfor de Grænser, som fremkommer ved Materialernes Tilstedeværelse og ved de finansielle Midlers Omfang, og ogsaa at fremme Arbejder udover de for indeværende Finansaar planlagte“, i hvilken Henseende Ministeren særlig med Hensyn til det store Arbejde paa Christiansborg, der jo for væsentlige Dele er tænkt færdigt i Efteraaret 1916, nævnede, at „hvis finansielle Midler vil blive stillet til Raadighed af Rigsdagen, vil det ikke være helt udelukket at fremme Arbejdet udover, hvad der ved Finansloven var tilsigtet“. Dette Spørgsmaal om ekstraordinær hurtig Fremme og Udførelse af offentlige Arbejder for ad denne Vej at formindske den truende Arbejdsløshed var ogsaa fremme under Forhandlingerne i Udvalget, og det siges da derom i Betænkningen, at „man har med Tilfredsstillelse modtaget Ministerens Erklæring om, at han har forhandlet med Kommunerne om ekstraordinær Fremme af offentlige Arbejder“. „Udvalget venter“ — hedder det videre — „at Staten uopholdelig forbereder og bringer til Udførelse saadanne Arbejder, der vil være egnede til paa sund Maade at formindske de Vanskeligheder, der truer Arbejdsmarkedet. Der har under Udvalgets Behandling været fremdraget flere Eksempler paa saadanne Arbejder, og Udvalget maa paa det mest indtrængende opfordre Regeringen til ikke alene hurtigst muligt og med det størst mulige Eftertryk at fremholde Statens og de kommunale Myndigheders Pligt til under de nuværende Forhold at iværksætte og fremskynde offentligt Arbejde af enhver Art, men tillige ved Samarbejde med Erhvervslivets Organisationer at skaffe sig Klarhed over, hvor den kan støtte det private Initiativ paa en saadan Maade, at Landets Produktion opretholdes og fremmes i videst mulig Udstrækning“.

---